

тання умов праці, травматизму, дистанційної дисципліни, використання інформаційних технологій у процесі трудових відносин.

Список літератури

1. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» від 17.03.2020 № 530-IX <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/530-20#Text>
2. Дії HR в період пандемії, дослідження компанії KPMG в Україні 2020 <https://assets.kpmg/content/dam/kpmg/ua/pdf/2020/05/HR-UA.pdf>
3. Загорський В.С. Управління фінансовими ресурсами закладів охорони здоров'я: монографія / Загорський В.С., Лободіна З.М., Лопушняк Г.С. — Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2010. — 276 с.
4. Лукьяненко Д., Колесов В., Колот А., Столярчук Я. и др. Глобальное экономическое развитие: тенденции, асимметрии, регулирование : [монография] / [Д. Лукьяненко, В. Колесов, А. Колот, Я. Столярчук и др.] ; под науч. ред. проф. Д. Лукьяненко, А. Поручника, В. Колесова. — К. : КНЭУ, 2013. — С. 466.

УДК 331.5

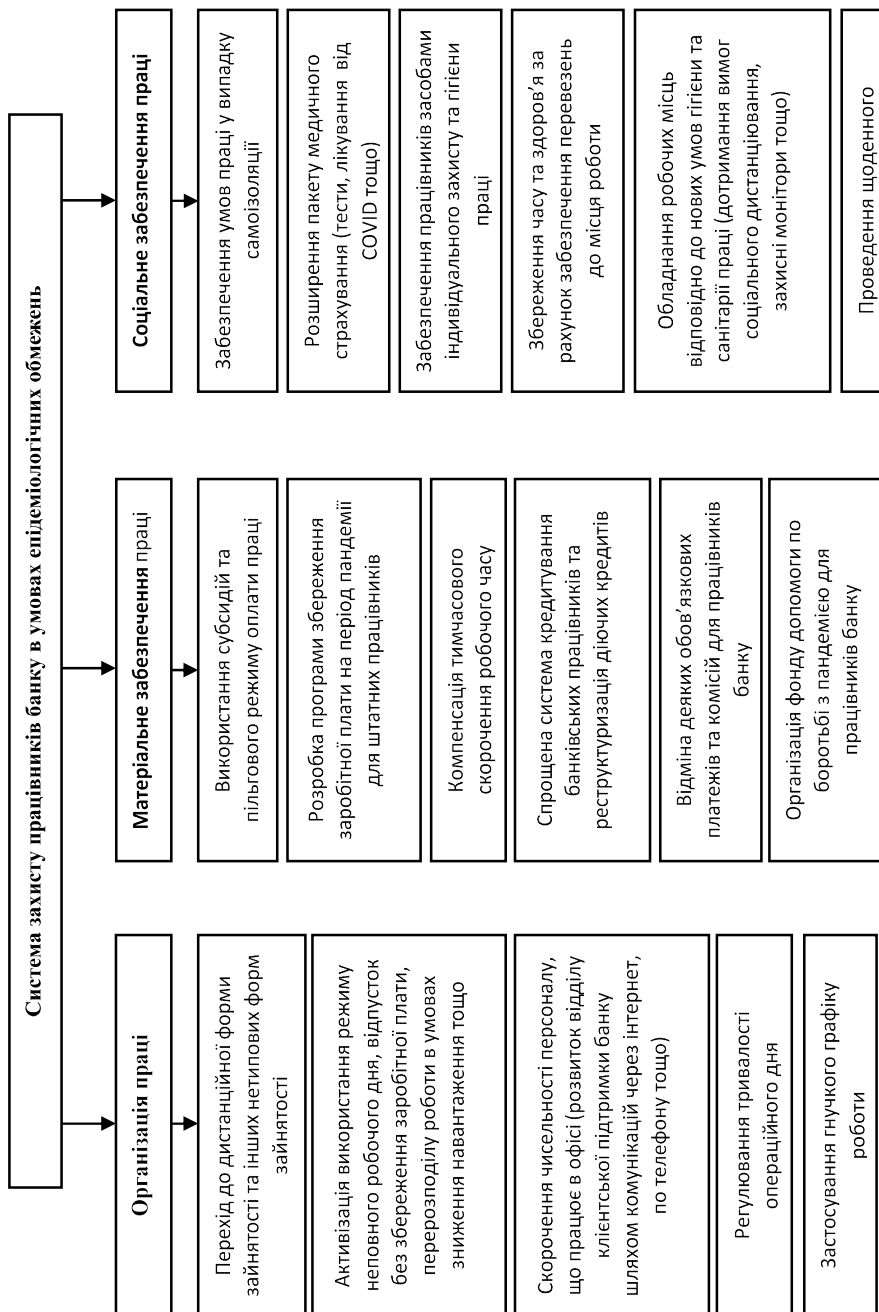
Домуз О. О.

аспірант кафедри менеджменту та соціального забезпечення
Університет банківської справи
м. Львів, Україна

ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ЗАХИСТУ ПРАЦІВНИКІВ БАНКІВСЬКОЇ СФЕРИ В УМОВАХ ЕПІДЕМІОЛОГІЧНИХ ОБМЕЖЕНЬ

Криза COVID-19 мала серйозний негативний вплив на економіку і ринки праці у всіх регіонах світу. За оцінками МОП, у другому кварталі 2020 року втрати робочого часу, більша частина яких припала на країни з ринковою економікою і країни, що розвиваються, були еквівалентні майже 400 мільйонам робочих місць з повною зайнятістю [1].

На відміну від економічної кризи, глобальна надзвичайна ситуація у сфері охорони здоров'я породжує проблеми, які здатні серйозно вплинути на безперервність робочих процесів, адже якщо співробітники хворіють на робочому місці, виникає ризик розповсюдження захворювання.

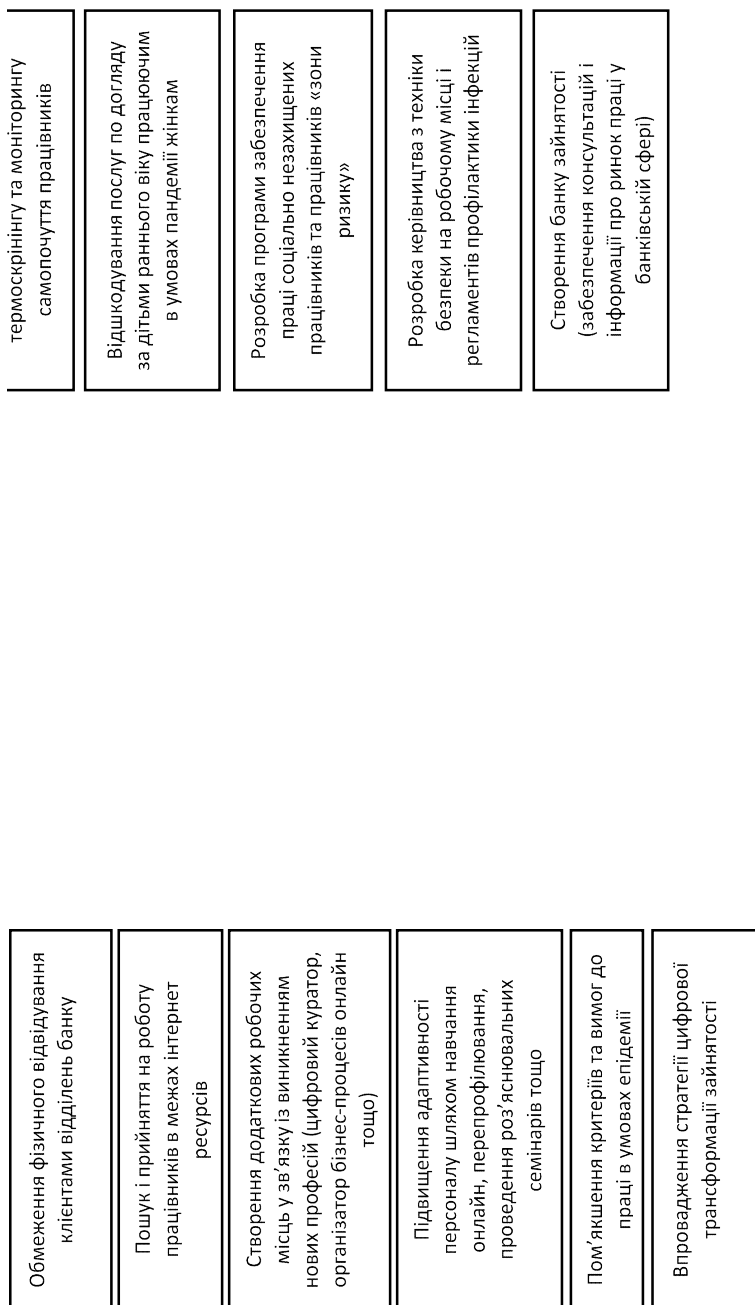

Рис. 1. Система захисту працівників банківської сфери в умовах епідеміологічних обмежень

Крім того, на відміну від попередніх економічних спадів, підприємства і установи зіштовхнулися не лише з падінням сукупного попиту, але і з наслідками режиму самоізоляції, заходів фізичного дистанціювання, що були спрямовані на уповільнення поширення коронавірусу.

Хвиля епідемії спричинила закриття підприємств і організацій і збільшення числа безробітних громадян у країні. На піку кризи у різних секторах економіки виникла необхідність розробки заходів політики реагування з метою захисту і збереження робочих місць за допомогою цілеспрямованої активної підтримки з боку роботодавців (рис. 1).

Основними інструментами, які використовуються керівними органами у банківському секторі для вирішення проблем зайнятості, викликаних епідеміологічною кризою, є програми компенсації доходів і активна політика удосконалення системи та форм зайнятості працівників.

Виважена і раціональна політика зайнятості та система захисту працівників [2] відіграє центральну роль у пом'якшенні наслідків звільнень, збереженні робочих місць і навичок, сприянні зайнятості у банківському секторі і взаємодії з ринком праці, переході на нові форми зайнятості. Заходи щодо політики зайнятості мають коригуватися залежно від етапу, тривалості й суворості режиму самоізоляції та інструментів фізичного дистанціювання, введених з метою уповільнення поширення вірусу, а сама система зайнятості в банку в першу чергу має відповідати критеріям реактивності й гнучкості.

Банківським установам на сьогодні необхідно оперативно переглянути пріоритети праці, розширити масштаби надання послуг клієнтам і одночасно перерозподілити основні ресурси для забезпечення безперервної діяльності, гарантуючи при цьому безпечні умови праці і захист свого персоналу.

Основні заходи політики зайнятості у банківському секторі, що спрямовані на захист працівників, включають субсидії на заробітну плату, надання пільг за місцем роботи, підтримку в разі переходу на режим скороченого робочого часу тощо. Активно впроваджуються заходи, спрямовані на підвищення адаптивності робочої сили за допомогою навчання на робочому місці і дистанційного навчання. Елементом захисту працівників стала готовність банків інвестувати в цифрові технології надання послуг і трансформації зайнятості.

Таким чином, забезпечення захисту працівників під час пандемії спричинило необхідність розробки удосконаленого підходу до системи зайнятості у банківській сфері з урахуванням невизначеності її наслідків, тривалості кризи, обмежень на надання послуг тощо.

Список літератури

1. International Labour Office (ILO). 2020a. ILO Monitor: COVID-19 and the world of work, 5th edn, 30 June, https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@dcomm/documents/briefingnote/wcms_749399.pdf
2. Грішнова О. А., Небукін В. Розвиток персоналу як інвестиційний проект: методичні підходи до визначення ефективності. Регіональні аспекти розвитку і розміщення продуктивних сил України. 36. наук. праць. Випуск 9. — Тернопіль: Економічна думка, 2004. — С. 15—19.

УДК 338.46

Олійник Н. І.

д. н. з держ. упр., доцент
завідувач кафедри економічної політики та врядування

Кнерцер А. Ю.

слухач за спеціальністю
«Публічне правління та адміністрування»
Національна академія державного управління
при Президентіві України
м. Київ, Україна

ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я ЯК УМОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

В умовах поширення COVID-19 та стрімкого розвитку цифрових технологій, що спричинили нову соціоекономічну реальність, виникає необхідність переосмислення усіх національних політик у сфері охорони здоров'я та запровадження нових інноваційних моделей розвитку цієї галузі.

Новий контекст формування державної політики повинен ґрунтуватися на основних цінностях людини та розвитку ресурсного потенціалу держави задля забезпечення високої якості життя населення. Це передбачає «максимальну синхронність політики держави із соціогуманітарними запитами суспільства, що включає передусім демонополізацію системи охорони здоров'я, активну участь громадськості в процесах децентралізації відповідних ієрархічних систем, спрямованих на забезпечення надання якісних медичних послуг і впровадження програмно-цільових підходів до модернізації та деконструкції інститутів охорони здоров'я людини» [3, с.107].